

ΕΛΛΑΔΑ 12.12.2018

Ανοίγοντας «Δρόμους Ζωής» στο Γκάζι για τους μη προνομιούχους

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται και στις ομαδικές δραστηριότητες.

Ετικέτες:

Οδός Γαργητιών, αριθμός 12. «Μπαμπά, είμαι πολύ χαρούμενος σήμερα...», μαρτυρά αυθόρμητα μόλις ανοίγει η πόρτα και ξεπηδά ο μικρός από το κτίριο που λίγο νωρίτερα ο πατέρας μάς είχε υποδείξει σαν τη σωστή διεύθυνση. Ενα μικρό σπίτι στο Γκάζι αρκεί προκειμένου ο κόσμος να δείχνει καλύτερος.

Ενα σπίτι που στο εσωτερικό του προσφέρει έργο μια συνειδητά εθελοντική οργάνωση, η οποία από το 1996 παρέχει ανιδιοτελώς υπηρεσίες για την πνευματική, ηθική και υλική συμπαράσταση παιδιών, εφήβων και οικογενειών που βιώνουν συνθήκες κοινωνικής περιθωριοποίησης. Το όνομά της συμβολικό: «Δρόμοι Ζωής». Αυτό κάνουν. Προσπαθούν να ανοίξουν τον ορίζοντα σε εκείνους που δυσκολεύτηκαν στην έως τώρα πορεία της ζωής τους.

«Όλοι είμαστε εθελοντές αποκλειστικά, κανείς εργαζόμενος. Από την πιο απλή εργασία αλλά και για ό,τι χρειαστεί, εδώ όλα γίνονται με τη δύναμη του εθελοντισμού», εξηγεί στην «Κ» η κ. Λία Μαυραγάκη, εθελόντρια των «Δρόμων Ζωής». Ζωή στο σπίτι δίνουν καθημερινά πάνω από 75 παιδιά από όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, τα οποία εδώ θα διαβάσουν και θα προετοιμαστούν καταλλήλως για την επόμενη ημέρα στο σχολείο. «Η ενισχυτική διδασκαλία λειτουργεί σαν το “καρότο” προκειμένου να έρθουν τα παιδιά στο κέντρο μας», υπογραμμίζει η κ. Μαυραγάκη. «Οι εθελοντές μας καλύπτουν όλο το ηλικιακό φάσμα, αφού έχουμε εκείνους που μόλις τελείωσαν το σχολείο, τώρα είναι φοιτητές και έρχονται να διαβάσουν τα παιδιά για τα μαθήματά τους, τις περισσότερες φορές σε συναφή αντικείμενο με εκείνο των σπουδών, αλλά και κυρίες μεγαλύτερης ηλικίας που διαβάζουν τα παιδιά, όπως θα συνέβαινε στο δικό τους σπίτι».

«Όλη η προσπάθεια ξεκίνησε το 1996 από ένα ζευγάρι, τον Κώστα και τη Μάτα Βαρλά, οι οποίοι αναζητούσαν να δραστηριοποιηθούν σε κάποιο φορέα για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Τότε ένας φίλος τους, σχολικός σύμβουλος, τους πρότεινε να κοιτάζουν και τη συγκεκριμένη περιοχή στο Γκάζι», εξιστορεί η κ. Μαυραγάκη. «Δεν είχε καμία σχέση με αυτό που βλέπουμε σήμερα. Εως το 2002 ήταν μια υποβαθμισμένη γειτονιά που κατοικούσαν Έλληνες, εσωτερικοί μετανάστες από τη Θράκη, κυρίως από την Κομοτηνή και τον Εβρο. Τα σπίτια ήταν χαμηλά, τους θύμιζαν τα σπίτια που είχαν αφήσει πίσω, έτσι αυτός ήταν ένας ακόμη λόγος για την εγκατάστασή τους εδώ. Ο Κώστας και η Μάτα κάνοντας μια βόλτα στην περιοχή ανακάλυψαν έναν κόσμο που δεν τον ήξεραν. Μιλώντας με τα παιδιά συνειδητοποίησαν πως έρχονταν πολύ αργά σε επαφή με την ελληνική γλώσσα, καθώς οι περισσότεροι μιλούσαν ένα φτωχό γλωσσικό ιδίωμα της τουρκικής. Στο σχολείο, εδώ, έρχονταν σε επαφή για πρώτη φορά με τα ελληνικά. Από την άλλη, οι γονείς ήταν αγράμματοι, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να προσφέρουν ουσιαστική βοήθεια, έτσι ήταν συχνό φαινόμενο τα παιδιά να εγκαταλείπουν το σχολείο».

Την κατάλληλη στιγμή ήρθαν οι δυο τους εδώ. Πήραν γρήγορα την απόφαση και ξεκίνησαν με πολύ λίγα παιδιά να προσπαθούν να τα διαβάσουν για το σχολείο. Στη συνέχεια προστέθηκαν φίλοι τους, που ήρθαν να στηρίξουν την προσπάθεια κάνοντας το ίδιο. Πριν δημιουργηθεί το πρώτο κέντρο έκαναν μάθημα στα παγκάκια, στο πάρκο ή σε κάποιο καφενείο. Επειτα νοικιάστηκαν δύο μικρά διαμερίσματα, δίπλα από τις γραμμές στην Κωνσταντινουπόλεως, που αποτέλεσαν τον πρώτο χώρο που θα μπορούσε να φιλοξενήσει τα παιδιά. Αλλωστε, για εκείνα έγιναν όλα», σημειώνει η κ. Μαυραγάκη, προσθέτοντας παράλληλα: «Ιδανικά εμείς θα θέλαμε να μη χρειαζόμαστε, να σταματήσει να υπάρχει ανάγκη να υπάρχουν οι “Δρόμοι Ζωής”. Ένα παιδί το οποίο πάει διαβασμένο στο σχολείο, έχει αυτοπεποίθηση, δεν νιώθει αποκλεισμένο. Δεν θέλουμε όμως να λειτουργούμε σαν φροντιστήριο, θέλουμε να έχουμε μια ουσιαστική παρουσία στη ζωή των παιδιών. Να είμαστε αυτοί που έτυχε στη ζωή τους να έχουν λίγες παραπάνω ευκαιρίες και θέλουμε απλώς να μπορέσουμε να τους ανοίξουμε ένα παράθυρο. Ουμμάμια, τα πρώτα χρόνια ο στόχος ήταν τα παιδιά να τελειώσουν το Δημοτικό. Σήμερα, το πρώτο παιδί μας που πέρασε σε σχολή, έκανε το μεταπτυχιακό του και τώρα δουλεύει σε τράπεζα. Επίσης, υπάρχουν “παιδιά μας” που σήμερα φέρνουν εδώ τα... παιδιά τους. Με λίγη βοήθεια όλοι παίρνουν τον δικό τους δρόμο».

Τα κατάλληλα ερεθίσματα

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται και στις ομαδικές δραστηριότητες. Ομάδα θεάτρου, ομάδα εφημερίδας, η οποία φέτος θέλουν τα παιδιά να φέρει τον τίτλο «Ονειρόδρομος», ομάδα μουσικής, είναι μόνο μερικές από τις δραστηριότητες που έχουν ως στόχο τα παιδιά να δεχθούν και να αφομοιώνουν τα κατάλληλα ερεθίσματα. Σημαντικό βάρος δίνεται στο χριστουγεννιάτικο Bazaar, που είναι προγραμματισμένο για τις 15-16 Δεκεμβρίου, καθώς είναι η κύρια και ουσιαστική πηγή χρηματοδότησης της οργάνωσης. «Δεν έχουμε καμία χρηματοδότηση από το κράτος», επισημαίνει η κ. Μαυραγάκη. «Το σπίτι, όλα τα λειτουργικά έξοδα, καλύπτονται από εκεί. Αν υπάρξουν δωρεές, αυτές είναι σε είδος», εξηγεί. «Επομένως, το bazaar μας, είναι η γιορτή μας και η επικοινωνία μας με τον κόσμο».

Η «φροντίδα» για το σπίτι

Ογδόντα εθελοντές, 75 παιδιά, 35 οικογένειες. «Στο μέτρο που μπορούμε προσπαθούμε να βοηθάμε και στο σπίτι», αναφέρει η κ. Μαυραγάκη, «έτσι δημιουργήσαμε τη δράση “Φροντίδα”. Συλλέγουμε τρόφιμα, αποθηκεύονται και συσκευάζονται προσωρινά στο κέντρο επικοινωνίας των “Δρόμων Ζωής” και διανέμονται μία φορά τον μήνα στις οικογένειες. Στο μεγαλύτερο μέρος προέρχονται από τους εθελοντές».

Η ανάγκη αυτή έγινε ακόμη πιο έντονη, καθώς αυξήθηκε δραματικά η ανεργία στην κοινωνική ομάδα με την οποία ασχολούνται οι «Δρόμοι Ζωής». Μια οργάνωση που ξεκίνησε από μια «ασυνήθιστη» βόλτα στο Γκάζι και τώρα ανοίγει τον δρόμο ζωής σε άλλους ανθρώπους.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μόνο €72! Η πρόταση της μάρκας Skechers. Η γερά κατασκευασμένη γάμπα του παπουτσιού υλικό - ύφασμα.

eparoutsia.gr

(http://cat.fr.eu.criteo.com/delivery/ckn.php?cppv=1&cpp=N1%2FpHw1bnAzY3BuV01DVn%2Fsketchers-break-free-12757-gylb-gray-light-blue.html%3Futm_source%3Dcriteo%26utm_

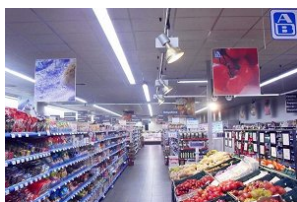
Στουρνάρας: Το κράτος δεν μπορεί να έχει πλέον το μονοπώλιο των συνταξιοδοτικών παροχών

(<http://www.kathimerini.gr/1011976/article/oikonomia/stournaras-to-kratos-den-mporei-na-exei-pleon-to-monopwlio-twn-syntaxiodotikwn-paroxwn>)

«Γεια σου, ρε Μάρκο Βαμβακάρη...», Της Γιώτας Συκκά

(<http://www.kathimerini.gr/1012704/article/psoy-re-marko-vamvakarh>)

Με υποχώρηση πωλήσεων έκλεισε το 2018 για την «ΑΒ Βασιλόπουλος», Της Δήμητρας Μανιφάβα

(<http://www.kathimerini.gr/1012253/article/cyroxwrhsh-pwlhsewn-ekleise-to-2018-gia-thn-av-vasilopoylos>)

Φρένο στην άνοδο του ελληνικού τουρισμού «βλέπει» η Αίθρα Bank, Του Ηλία Μπέλλου

(<http://www.kathimerini.gr/1011874/article/osthn-anodo-toy-ellhnikoy-toyristoy-vlepei-h-alpha-bank>)

Ζητούνται 600.000 επιπλέον τουρίστες, Του Ηλία Μπέλλου

(<http://www.kathimerini.gr/1012693/article/oikonomia/zhtoyntai-600000-epipleon-toyristes>)

Engageya (<http://www.engageya.com>)

Δεν τυπώνω. Πιλοτάτε το πεζογράφο.